

HYMNI GRAECI

HYMN HOMERYCKI VI

DO AFRODYTY

- O Pani czcigodnej i pięknej, w wieńcu ze złota na skroniach,
O Afrodycie zaśpiewam, co dzierży gród wszelki na Cyprze,
Wśród słonych wód wyspie, gdzie moc ją wilgotna powiewów Zefira
Poniosła troskliwie w rozkołysanym fal ciemnych poszumie,
5 Na miękkim z pian bryzgów posłaniu. Tam złotodiademne ją Hory
Przyjęły radośnie i w nieśmiertelnych wnet strój przyodziały.
Boską jej głowę wieniec otoczył przedniej zaiste roboty,
Piękny, ze złota, do płatków zaś uszu przebitych przylgnęły
Szarotki z miedzi rud górskich wysnute i złota cennego.
10 Przez szyi aksamit, przez piersi, ich srebrnoświatliste pagórki
Ogniwa złotych łańcuchów spływają, którymi też Hory
Złotodiademne ozdabiać się zwykły, ilekroć zdążają
Do domu ojca swojego tańców spragnione z bogami.
Gdy w stroju tak zdobnym przed nimi stała już piękna Bogini,
15 Wiodły ją do nieśmiertelnych, a ci powitali gorąco.
I wyciągały się do niej ich dłonie, bo każdy zapragnął
Ujrzawszy poślubić, by jako żonę w dom swój wprowadzić,
Tak wielki podziw wzbudziła widokiem swym Kythereja,
Piękna Bogini, dla której wianki się plecie z fiołków.
20 Radości bądź pełna, długorzęsa Pani, miłosnej słodczy szafarko,
Zwól w tych zawodach zwyciężyć i zacznij mej pieśni śpiewanie,
Wtedy o tobie ja, Pani, a potem zaśpiewam pieśń inną.

(tłum. Józef Macjon)

VI

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ¹

- Αἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
 ἄσομαι, ἥ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
 εἰναλῆς, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
 ἦναικεν κατὰ κῦμα πολυφλοῖβοιο θαλάσσης
 5 ἀφρῶ ἔνι μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὦραι
 δεξάντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυχτον ἔθηκαν
 καλὴν, χρυσεῖην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
 ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος·
 10 δειρῇ δ' ἄμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
 ὄρμοισι χρυσεόισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
 ὦραι κοσμεῖσθην χρυσάμπυκες, ὁππότε ἴοιεν
 ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ κόσμον ἔθηκαν,
 15 ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες
 χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
 εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
 Χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
 20 νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμήν δ' ἐντυνον αἰοιδὴν.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

¹ *Homeri Carmina. Hymni Homerici, ex recensione A. Baumeister, Lipsiae 1870.*